

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2802/21
30.6.2021. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Меланије Сантовац и Сање Пејовић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из Београда, Др Александра Костића 10, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Др Александра Костића 9, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 46124/20 од 14.12.2020. године, у седници одржаној 30.6.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 46124/20 од 14.12.2020. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 46124/20 од 14.12.2020. године тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд да тужиоцу АА исплати на име трошкова парничног поступка износ од 152.874,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд да тужиоцу АА исплати на име трошкова другостепеног поступка износ од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 46124/20 од 14.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од новембра 2015.

закључно са фебруаром 2019. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је то наведено у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.625,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Тужилац је против решења о трошковима поступка садржаном у ставу другом изреке наведене пресуде благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, а тужени је против наведене пресуде изјавио благовремену жалбу из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца основана, а жалба туженог неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 12. на коју се жалбом туженог указује, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама.

У првостепеном поступку је утврђено да је решењем СИЗ ПИО Косова-Регионалне стручне службе С-7003074570 од 18.11.1991. године тужиоцу признато право на старосну пензију почев од 1.8.1990. године, те да, између осталог, тужени није тужиоцу исплаћивао припадајућу пензију по наведеном решењу и у периоду од новембра 2015. закључно са фебруаром 2019. године.

Тужилац је рођен .... године (65 година пуни .... године, након утуженог периода), има пребивалиште у .... и није корисник основне пензије, пензије са ограниченим способностима, пензије инвалида рада, пензије уплаћеним доприносима, нити породичне пензије, а све у смислу одредаба Правилника 04/L – 131 за косовске пензије, како то произилази из потврде косовске администрације 05/7099/18 од 5.12.2018. године.

Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Милоша Милетића од 26.3.2019. године утврђена су потраживања пензије која није исплаћена тужиоцу и то у појединачним месечним износима наведеним у налазу и мишљењу, који износи нису умањивани јер тужилац није корисник неке од пензија на Косову.

Одлучујући о приговору застарелости потраживања неиплаћене пензије, првостепени суд је нашао да је исти неоснован за период од новембра 2015. закључно са фебруаром 2019. године, стога што потраживање накнаде штете застарева у роковима прописаним одредбом члана 376. став 1. и 2. Закона о облигационим односима. Како је тужба у овој правној ствари поднета 4.12.2018. године, првостепени суд је нашао да је приговор застарелости потраживања неоснован почев од 1.11.2015. године па надаље, имајући у виду да је датум доспећа сваког месечног износа, почев од

25. дана наредног месеца за претходни месец.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је, у конкретном случају, тужиоцу услед незаконитог рада туженог проузрокована материјална штета у виду измакле користи – неисплаћених припадајућих пензија и то у периоду од новембра 2015. закључно са фебруаром 2019. године, све у висини појединачних месечних износа са законском затезном каматом како је то наведено у ставу првом изреке побијане пресуде.

Разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд као другостепени.

Неосновано тужени у жалби оспорава правноснажност и коначност решења којим је тужиоцу признато право на старосну пензију (према решењу тужилац у то време био радник Покрајинског СУП-а и са 20 година пензијског стажа остварио право на пензију), с обзиром да је по наведеном решењу тужиоцу исплаћивана пензија, а према извештају туженог 7003074570 2 за месец новембар 1998. године.

Супротно жалбеним наводима тужене правилно је првостепени суд ценио приговор застарелости потраживања у смислу одредбе члана 376. Закона о облигационим односима, применивши трогодишњи рок застарелости од дана сазнања за штету, с обзиром да је потраживање новчано, те имајући у виду да се, у конкретном случају, ради о штети коју је тужени проузроковао тужиоцу у смислу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, застарелост потраживања се цени према одредбама члана 376. наведеног закона, како то правилно закључује првостепени суд.

Такође, неосновани су жалбени наводи да тужиоцу не припада накнада штете која му је досуђена првим ставом изреке, с обзиром да је правилно првостепени суд утврдио висину потраживања у конкретном случају, имајући у виду да из потврде косовске администрације од 5.12.2018. године произлази да тужилац није корисник ниједне пензијске шеме на Косову. С тога је неоснован и жалбени навод тужене да суд није ценио потврду и евентуална примања која би тужилац остваривао на Косову.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је правилно применио материјално право из члана 277. став 1. ЗОО, када је обавезао туженог на исплату затезне камате на сваки појединачни месечни износ неисплаћене пензије почев од 25. у месецу за претходни месец, имајући у виду да је основ потраживања накнада штете, која се у смислу одредбе члана 186. ЗОО, у конкретном случају, сматра доспелом од тренутка када је тужени имао обавезу да исплати пензију, па се неосновано жалбом туженог указује да тужиоцу припада затезна камата најраније од дана подношења тужбе.

Суд је ценио и остале наводе жалбе туженог и нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке у ставу првом изреке побијане пресуде.

Из наведених разлога, применом члана 390. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке пресуде није донета правилном применом одредаба члана 153, 154. и 163. ЗПП, како се то основано указује у жалби тужиоца, па је морала бити преиначена применом члана 401. тачка 3. ЗПП. Тужиоцу, с обзиром на успех у парници, припадају трошкови за заступање од стране пуномоћника адвоката и то за састав тужбе и једног образложеног поднеска који је био нужен за вођење поступка у износу по 11.250,00 динара, заступање на три одржана рочишта у износу по 12.750,00 динара, трошкови вештачења у износу од 15.000,00 динара, као и износ судских такси на тужбу и одлуку у износу по 38.562,00 динара, што је укупно 152.874,00 динара. На износ накнаде трошкова поступка тужиоцу припада и законска затезна камата на основу члана 277. став 1. и члана 324. ЗОО у вези члана 345. и 366. ЗПП и члана 43. ЗИО, која тече од истека рока за добровољно извршење односно од дана наступања извршности одлуке, до исплате.

Имајући у виду да је тужилац успео са својом жалбом, припада му и трошак састава жалбе у висини од 12.000,00 динара, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Обрадовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић